

Rîdem , dar nu e deloc de glumă . Dacă veți verifica ai cui sunteți, s-ar putea să fiți șocați. Statul a schimbat copiii între ei în maternități din niște motive strict economice. Da, da, părinții tăi s-ar putea să nu fie de fapt ai tăi. Statul a făcut asta pentru ca tu să-ți pierzi dreptul la moștenire. Asta nu e valabil doar pentru România, este o mică parte dintr-o gușterea internațională ce cuprinde multe lucruri, gândită în jurul anilor 1200 și pusă în aplicare de prin 1666. Dacă îți pare greu de crezut că e așa, e în regulă. Mulți se vor bloca atunci când vor afla adevărul. Ia perna și bagă somn, că lumea asta nu e pentru oamenii fragili.

Treaba pornește de la garnații. Un stat nu se poate împrumuta fără ca cineva să gireze cu ceva. Creditorii internaționali nu împrumută statele decât dacă ele pot da înapoi ceea ce a fost împrumutat. La nivel mare se lucrează cu aur, dar țările nu mai au aurul în propria visterie. El se află administrat "de alții". Ghici de ce! Când un conducător vrea să se împrumute, trebuie să dovedească faptul poate returna împrumutul. Așa că mai întâi i se ia aurul ca garanție, dacă vrea să intre în aceste înțelegeri internaționale. Și pentru că după aur, cea mai mare avere a statului sunt bunurile cetățenilor, ei trebuie să fie obligați să plătească matrapazlăcurile făcute de conducători.

Acuma bine, statul ar putea să-l pună pe cetățean să accepte un contract social, dar cetățeanul l-ar putea refuza. La urma urmei, ce treabă are el cu împrumuturile făcute de conducători, din moment ce el beneficiază doar într-o mică parte de ele, sau chiar deloc. Nu-mi vorbiți despre sisteme de sănătate și sisteme sociale, pentru că asta arată că ați făcut școala după programa gușterilor. V-ați întrebat de ce e nevoie de carte de identificare dacă aveți deja certificat de naștere? Păi hai să lămurim una-alta, atâta cât se poate într-un astfel de articol.

Banca Mondială este interesată de aur. Fără aur nu mișcă ăia nimic. Statele n-au aur, dar Vaticanul are. De la noi (când li l-am dat să "ni-l pună bine") și de la ce au mai furat ei, plus afacerile cu pirații. Aurul respectiv este folosit pentru afaceri diverse, motivul fiind că unii au vise umede legate de înșfăcărea proprietăților tuturor și înșclăvirea oamenilor. Pentru că aurul poate fi oferit drept garanție de către Vatican, statele se vor putea împrumuta acum. Dar ce dau statele la schimb, Vaticanului, pentru garanțiile oferite în aur? Suflete. Când se naște un prunc, Vaticanul oferă pentru acel suflet echivalentul gram aur al corpului noului născut. Ce cere Vaticanul pentru aurul respectiv? Certificatul de născut viu al copilului și un pic de sânge din călcâi. Procedul e mai complex și presupune și niște ritualuri, dar ideea e că având aceste act - adică singurul care poate dovedi faptul că pruncul e viu - Vaticanul consideră că e suficient pentru a putea oferi garanții în quantum egal cu greutatea pruncului nou născut, în aur. Aurul este transformat apoi în bani pe care Banca Mondială îi poate împrumuta statului respectiv. Tanda se împrumută și datoria o plătește Manda.

A cumpăra ÎN aur un copil sau o proprietate te face proprietarul bunului respectiv, dar cumpărarea ființelor vii este INTERZISĂ. Așa că Vaticanul cumpără doar copii pierduți (dați dispăruți, morți). Ei au în fișa postului treaba asta, să aibă în grijă sufletele morților și pe cele ale oamenilor care nu mai sunt de găsit. Cine declară copilul pierdut? Ta-su și cu mă-sa, atunci când dau certificatul născutului viu la starea civilă și primesc în schimb un certificat de PERSOANĂ, adică o entitate economică fictivă, creată cu numele pierdutului. Acel certificat de naștere nu este despre

nașterea ta, că tu te-ai născut deja și ai și act - este unul DE NAȘTERE AL FIRMEI cu numele tău scris cu majuscule (ca la SRL-uri). De-aia are CNP (cod numeric al persoanei fictive). Aurul oferit drept garanție de Vatican va fi folosit pentru crearea capitalului social al firmei nou create. Așadar, reține: certificatul "tău" de naștere, este doar o autorizație de firmă. De-aia vei avea nevoie mai târziu și de o carte de identificare, ca statul să știe cine administrează firma respectivă. Capitalul social este echivalentul aur în bani al greutății corpului copilului dat dispărut. Părinții declară în mod fictiv că nu-și mai găsesc copilul, iar statul preia certificatul de născut viu, rețineți, PENTRU TOTDEAUNA. Nu vei mai putea să ți-l iei înapoi și prin asta să dovedești al cui ești. De ce? Ca să nu ai pretenții legate de moștenirea (bunurile alodiale) pe care părinții sau bunicii tăi ți le-ar lăsa, conform Legii Pământului. Evident, părinții habar nu au ce înseamnă treaba asta.

Așa, bun, să mergem mai departe cu expunerea gușterelii. Reține că pentru stat, când părinții tăi au predat la starea civilă certificatul tău de născut viu, din punct de vedere juridic pentru ei înseamnă că părinții te-au pierdut (nu te mai găsesc) - de-aia au și venit să înapoieze autorităților certificatul constatator al născutului viu. Pentru siguranța în declarații, există acoperire: mulți copii nefiind crescuți de părinții de sânge, pentru că au fost mutați în mod voit în maternități, cu complicitatea anumitor "eroi" care știu cu ce se ocupă. Motivul? Să nu mai ai părinți biologici reali și să nu poți invoca Legea Pământului. Deci Gogule, treaba e așa: te-ai născut și într-o lună ai tăi te declară fără să știe, pierdut. Statul ia certificatul tău de născut viu, singurul care dovedește cine ești și îl sechestrează bine. La schimb, le dă alor tăi un certificat de NAȘTERE (CREARE) A UNEI FIRME cu denumirea numelui copilului dat dispărut. Firmei i se atribuie un CNP, iar ulterior, Vaticanul primește certificatul constatator de născut viu, după ce primise deja în avans sânge din călcâiul tău. Prin asta, Vaticanul oferă garanție de împrumut echivalent aur pentru Banca Mondială, care deschide un cont al firmei CNP (numit cont escrow). De-aia nu e suficient cerfetecatul de naștere ca să te autentificitalizezi în fața milițienilor, pentru cerfetecatul nu este despre nașterea ta, ci a firmei deschisă la momentul declarării tale ca dispărut.

Mergem mai departe, că situația se complică. Acei bani din contul escrow ar fi trebuit să ajugă la tine, dar nu ajung pentru că terțe persoane (vezi definiția contului escrow), ți-i protejează (conform statutului conturilor escrow), de tofelu de banditisme. Cert e că guvernele se folosesc de acei bani cu care fac afaceri împreună cu gușterii internaționali implicați în demers. Evident că statul poate să impună ce vrea acelei firme CNP, fără să ceară acord (de altfel, cui, dacă tu ești deja mort) și fără să te pună să semnezi vreun contract: taxe, impozite, chestii-trestii, ce visează ei noaptea, ideea e că ființa nu există din punct de vedere juridic, să se poată opune sau să ceară socoteală. Există doar o firmă CNP și o carte de identificare A PERSOANEI (nu a ființei), care poate exercita treburi și socoteli în numele firmei respective. De-aia buletinul "expiră", pentru că la vreo zece ani nu mai arăți ca ăla din poză și deci poți fi o altă ființă care are drepturi asupra firmei. Nasol, că de-aia vor identificare facială.

Și-acum, cireașa de pe tortură. Tu trebuie să fii declarat mort dintr-un motiv gușterizator interesant. Legea Pământului spune că dacă un om dispare, urmașii biologici și/sau rudele, primesc averea lăsată de el. Dar mai există și o Lege a Mării, care zice că dacă un vas trage la malul unei țări și proprietarul vasului e dat dispărut vreo șapte ani, după acei șapte

ani, bunurile aflate pe vas și vasul în sine, trec în posesia statului care a avut grijă de vasul respectiv în acei șapte ani și pe care iată că nu l-a revendicat nimeni. Deci pentru ca statul să poată lua el proprietățile tale, pruncul dispărut trebuie scos din Legea Pământului și apoi înscris în Legea Mării. Cum se poate face așa ceva? Păi maică-ta te-a adus pe cale apei (birth canal), așa că din punctul lor de vedere... 'mneata poți fi încadrat ca un fel de VAS COMERCIAL. Da, da, ai auzit bine: ești un vas venit pe apa mamei tale, care a tras frumos la malul țării în care te afli. Un vas încărcat (conform Legii Pământului) cu bunuri și proprietăți moștenite. Părinții te declară fără să știe pierdut ca FIINTĂ și rămâne perso. ana , adică "cel care și-a pierdut sufletul". Sufletul e declarat mort sau dispărut, iar din tine rămâne doar un VAS COMERCIAL (corpul fizic), pentru care statul plătește taxe de întreținere (alocație), cel puțin șapte ani, cât zice Legea Mării să aibă grijă de vasul respectiv. Așadar, peisajul este acesta: s-a găsit un vas în port, nu știm al cui e, cei care știau despre sufletul căpitanului îl declară pierdut și predau actele respectivului la autorități. La schimb, statul dă bani acelor oameni, să aibă în grijă vasul respectiv (corpul) măcar șapte ani, ca să vadă dacă-l revendică cineva. După șapte ani, pentru că n-a venit nimeni (nicio ființă vie) să-l revendice, e al statului cu toate bunurile aflate pe vas: moșteniri, proprietăți etc. De-aia copilul e al statului și nu al părinților, de-aia se dă alocație, de-aia tu nu poți fi proprietar (ai fi proprietar doacă ai deține proprietăți alodiale, adică acele proprietăți libere acordate și garantate prin voința întregului popor sau prin legile poporului).

Ce să mai, gușterea maximă! De-aia nu ai contract cu statul, pentru că nu ești. Ești mort, iar certificatul tău de născut viu și sângele din călcâiul tău sunt la Vatican, Papa fiind deținătorul sufletului tău "decedat" și în ultimă instanță al corpului tău, pe care statul îl va da proprietarilor de drept, dacă nu-i capabili să returneze dijma către Banca Mondială. De-aia Banca Mondială poate impune prin OMS injectări forțate și tratamente de măcelărire plus jumulire de organe... pentru cine are nevoie. Corpul tău le aparține, conform legilor lor. La fel și sufletul."